

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Quid Parochus generatim doceat, horteturq[ue] populum sibi commissum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Si forte ex hac, vel alia causa, Archiepiscopi iussu aliquando noctu intermitti contigerit; interdiu compensetur maiori orandi spatio.

Cum oratio noctu celebratur, nè propter a ecclesiæ officia pateant, sed clausa, puli, antibus, & ad orandum conuenientibus etiam singulis aperiuntur.

In ecclesijs monialium cum oratio hæc celebratur, nemo proflus noctu in illam ad orandum intromittatur. Verum ibi sanctissimum sacramentum per noctem in tabernaculo majori repositum, moniales solum ab interiori ecclesia adorantes, nocturno eo tempore per itas horas in oratione per seuerent; summo verò mane iterum è tabernaculo illud de promatur.

De veteri illo, & ordinario instituto orationis quadragesima horarum per vris ecclesiæ ordine, & continenter habenda, seruentur in concilijs, aliisque modo præscriptæ regulæ.

D E S A C R A M E N T O Pœnitentiae.

Rubricæ, seu inst. ructiones.

Quid Parochus generatim doceat, horteturq; populum sibi commissum.

Parochus fideles sibi commissos, quantum potest, sèpè hortetur, vt ad pœnitentia sacramentum, non solum cum ex præcepto Ecclesiæ tenentur; sed quām frequentissime accedant. Moneat si prius, pœnitentia quidem radices esse amaras, sed fructus suauissimos. doceat, per pœnitentiam nos in Dei gratiam restituimus, quo nihil nobis debet esse optatus, animam quouis scelerum pondere oppressam per eam sublevari. conscientia pacem, & tranquilitatem, quæ omnes superat voluptates, tribui. Proinde his, alijsq; fructibus propositis, & ex doctrina præser-tim catechismi Romani explicatis, studeat, quotiescumque se occasio offerat, fideles ita permonere, vt ad tantum re-medium beneficiumq; animæ sua com-parandum frequenter se se excitent: id que ea præparatione fiat, quæ tantis fru-

tibus digna sit; ita vt in spiritu humilitatis, & amaritudine animæ sue, peccator quisque sita possit peccata destere, & conteri.

Ante Quadragesimam moneat fideles parochiæ sue, qui confessionis frequentem usum non habent, quemadmodum decreto Concilij Prouinc. V. iube Tit. qnt ad facia. pen. ut se ad confessionem parent: neque eam differant in postremos Quadragesimæ dies.

Moneat, opportune se se sacra confessione munire illos, qui eò proficiuntur, ybi mortis periculum sit; vel ybi confessarij copiam habituri non sunt. item si rem arduam, & difficultem sint aeturi, quod idem transacta re facere, ad Prou. 6. tit. gratias Deo purius agendas hortetur; de facr. pen. quibus de rebus in Concilio sexto pre- pag. 304. scriptum est.

Quomodo se comparet: & nè auctoritatis suæ fines transeat.

Animalueretur Parochus, & Confessarius, nè dum hoc sacramento vulneribus aliorum medetur, ipse telo peccati se configat. Quamobrem caueat, nè mortifero peccato inquinatus, ad sacramenti ministracionem accedat; neque item censura ecclesiastica, aut alio canonico impedimento irretitus.

Immo verò ita sanctè vivere studeat, vt pœnitentes non verbis solum, sed exemplis quoque ad virtutum christianarum officia erudire possit: neq; eius dicta à factis vilo modo dissentiant. quantò enim magis omni virtute, præcipueq; charitate paterna, zeloq; salutis animarum ipse præcellentior erit, tantò aptius erit instrumentum bonitatis Dei.

Quo magis autem ad omnem vitæ honestatem sese excitet, cù sèpenumero secum ipse tacita meditatione cogitat, cuius vicem ipse gerat, & quām sanctæ sint suscepti ministerij sui partes: tum verò id omne attentissima contemplatione reputabit, cum ad audiendam confessionem vocabitur.

Quo tempore ita sese geret, vt neque incessu, neque in gellu, mortuus alio cor-